

"Bir Müslüman bir hakikat-ı imaniyeyi inkâr etse, küfr-ü mutlaka düşer. Çünkü, başka dinlerin icmallarına mukâbil İslâmiyette tam izahat verilmiş..." Bu ibareden şu soru akla geliyor, "Eğer bir Hristiyan Allah'ı tam tanıyorsa ehli necat mıdır?"

Son din olan İslamiyet'ten haberi olduğu halde, İslamiyeti kabul etmeyen herkes ebedi olarak cehennemde kalacaktır. Bu hüküm Kur'an ve sünnetin kati ve kesin bir hükmüdür. Burada en ufak bir ihtilaf ve farklı bir görüş yoktur. İslam dini geçmişteki bütün inanç ve dinlerin hükmünü ve geçerliliğini iptal etmiştir. Halihazırda tek geçerli ve hükmü devam din İslam dinidir. İslam'ın zahir ve sarîh bir hükmünü inkar edenin imanı geçerli ve sahih değildir.

Bahsin geçtiği yerde, geçmişteki semavi dinler ile şimdiki İslam arasında bir kıyas yapılıyor. Yoksa, halihazırdaki batıl dinler ile kıyas yapılmıyor. İslam dini inanç sistemini bir bütün olarak takdim ediyor, bu bütünü parçalamak kabil değildir. Yani İslam'ın şu kadarına iman ederim, ama şu kısmına iman etmem denildiği zaman, iman sahih ve geçerli olmuyor. İslam, inanç esasları arasında kopmaz bir bağ örmüş, onları ayırmak kabil değildir.

İslam yürürlüğe girdikten sonra, hangi inanç gurubundan olursa olsun, İslam'ı bir bütün olarak kabul etmeyen bir kimsenin imanı geçersizdir. Hristiyanlar için de durum aynıdır.

İslam dininin ulaşmadığı ya da bir şekilde İslam dinini işitmemiş ve muttali olmamış insanların hükmü ise fetret ehlinin hükmü gibidir. Yani İslam ile tanışmadıkları için mesul değildirler ve ehli necattırlar.

Birinci hüküm genel bir hükümdür. Yani İslam kabul edilmedikçe kurtulmak mümkün değildir. İkinci hüküm ise özel ve şartları olan bir hükümdür. Yani bu özel haller ve şartlar oluşur da bir insan İslam'a muttali olamaz ise mesuliyet ondan düşer. İki hükmü karıştırmamak gerekir.

Üstad Hazretleri bu zamanda bu hükmü şu şekilde değerlendiriyor:

"Âhir zamanda madem fetret derecesinde din ve din-i Muhammedîye (asm.) bir lakaytlık perdesi gelmiş ve madem âhir zamanda hazret-i İsa'nın din-i hakikîsi hükmedecek, İslâmiyetle omuz omuza gelecek. Elbette şimdi, fetret gibi karanlıkta kalan ve Hazret-i İsa'ya mensup Hristiyanların mazlumlarının çektikleri felâketler, onlar hakkında bir nevi şehadet denilebilir."(1)

Üstad'ın bu fikrinin temeli Őu ayete dayanıyor:

“Kim doğru giderse sırf kendi lehine gider, kim de sapıklık ederse ancak aleyhine eder. Hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü yüklenmez. Ve biz resul gönderinceye kadar azaplandırmayız.” (*İsra*, 17/15)

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(76. Mektup\)](#).